

SZAVAINK HATALMA – 2. Szavaink ereje

Bor Ferenc élőben elhangzott tanításának nyers szövege

KSZE Békevár szolgálat, 2021. 06. 14.

Halleluja! Drága mennyei Atyánk, az Úr Jézus Krisztus szent nevében jövünk eléd. Köszönjük, Uram, a mai napot! Köszönjük, hogy hirdethetjük az Igét, az Evangéliumot, az Örömhírt, amit nekünk adtál! Hálát adunk, hogy az Úr Jézus Krisztust is nekünk adtad, a Szabadítónkat, a Megváltónkat, a Gyógyítónkat! Köszönjük, Úr Jézus, mindazt, amit Te a kereszten elvégeztél, és köszönjük, hogy benned és általad szabadulást nyertünk e világ istenének fogságából! Köszönjük, Uram, hogy kiszabadultunk a rabszolgaságból. Ezt mind Neked köszönhetjük, a szent véráldozatodnak. Elfogadjuk, Uram, amit Te megváltásként megvalósítottál. Elfogadjuk és birtokba vesszük a szent egészséget, a gyarapodást, az áldások teljességét, az ábrahámi áldásokat, mert meg van írva, hogy ezek nekünk adtak. Köszönjük, Úr Jézus, hogy az örökös társaid lehetünk, és magasztalunk, dicsőítünk Téged a teljes szívünkben! Hálát adunk a mai napért, hogy növekedhetünk. Köszönjük, Uram, a tanításokat, amit Te hozol elő! Köszönjük, Szent Szellem, hogy Te itt vagy közöttünk, és a Te erőd által a mai napon is szabadulások, gyógyulások történnek, amikor imádkozunk kézzel a betegekért. Köszönjük, hogy a Te áldottjaid vagyunk, és növekedést adsz anyagi területen is. Köszönjük, Uram, hogy Te kipótold azt, amit ellopott az ellenség. Dicsérünk, Uram, magasztalunk, és örvendezünk Benned, vigadunk Benned! Köszönjük a Te örömet, a Te békességedet! Az Úr Jézus Krisztus szent nevében. És nem utolsó sorban köszönjük a hatalmat, amelyet a Te neved által kaptunk, mert ezzel ellene megyünk a pusztítónak, ellene megyünk, ellene állunk a pusztítónak, ahogy meg van írva az Igében! Hálát adunk azért, hogy mi győztes keresztényként élhetünk, mert a Nagyobb lakik bennünk. Jézus nevében. Ámen.

Köszöntsd a szomszédodat, és emlékeztess, hogy a Nagyobb lakik benned! Halleluja! Jézus szeret téged! Halleluja! Annyira szeret, hogy még a szívetek kívánságát is figyelembe veszi. Megparancsoljuk az ördögnek, hogy vegye le a szentekről a kezét, és az akadályoztatásukat megsemmisítjük, a nagy hókotró kiküldjük, hogy tisztítsa meg az utat. Először is imával kell kezdeni, először az Ur elé kell menni imában, mindent a szellemi világban kell először megteremteni. Isten Igéje örökzöld.

Néhányatoknak van ilyen kis zöld füzetecskéje. Most volt időm, hogy elolvassam. Nagyon tetszik benne az, ahogy a bíróságról, a bírósági ítéletről ír, amikor rabszolgák voltunk. Nagyon tetszik, hogy hogyan állítja be. Úgy magyarázza el, hogy addig rabszolgák voltunk, addig foglyok voltunk, amíg Jézus Krisztus megváltását el nem fogadtuk. Nagyon-nagyon szemléletesen hozza ezt, viszont szeretném felhívni néhány dologra a figyelmeteket! Tegnap is elolvasta valaki a nyájából, és írta is az interneten, hogy hiányolja belőle az üdvösségimát. Én is ezt kerestem legelőször, amikor a kezembe vettem, hogy milyen fajta üdvösségima van benne. Nem kritizálni akarom ezt az anyagot, hanem inkább csak a tisztánlátás végett említtem, hogy lássuk az igazságot. A nyolcadik oldalon van az a kis alcím, hogy: A nyitott ajtó. Van itt egy olyan mondat, hogy „a szabadság elnyeréséhez nincs szükség semmilyen cselekedetre”. Ezzel teljesen egyetértünk, mert ugye, az Efézus 2,8–9-es Ige azt mondja, hogy nem cselekedetekből, hanem hit által kaptuk az üdvösséget. Tehát nem lehet érte megdolgozni. Mert ha tennénk érte valamit, fizikálisan egy jó cselekedetet, az fizikális dolog, a bűn meg szellemi dolog. És a kettő nem találkozik össze. Viszont folytatja azt, hogy – még egyszer olvasom – „a szabadság elnyeréséhez nincs szükség semmilyen cselekedetre, semmilyen szóra, semmilyen változtatásra a részedről”. Hát a „semmilyen szóra” azért jelöltem meg magamnak, mert igazából a múlt heti tanításunk is arról szólt, hogy vannak dolgok, amit ki kell mondani. Az üdvösséget is ki kell mondani. Na, most ezt egy elveszett ember, aki életében először vesz a kezébe valamilyen keresztény kiadványt, nem fogja észrevenni, csak mi, ilyen sasszeműek vesszük észre. Tehát van szükség szóra. Mégpedig a Krisztusba vetett

hitünket kell megvallani, ahogy az Ige írja. Tehát ez egy kis pontosítás. Aztán a 12. oldalon azt írja, hogy az élet Isten családjában. Tehát, miután befogadtuk Jézust, és újjászülettünk, azt mondja, hogy még mindig megvan a bűnös természeted. De a 2Korinthus 5,17 szerint "ímé, újjá lett minden". Tehát nem a bűnös természet van meg, nem ezt akarja ő leírni, hanem az ó emberünk van meg, és a test kívánságai vannak meg. Azért mondom nektek, hogy ezt egy kívülálló nem fogja észrevenni.

Még visszamegyek a 10. oldalra, itt azt mondja – gyakorlatilag itt lenne az üdvösségima –, „hogyan részesülhetek a megváltásban? Egészen egyszerűen, imádságban Istenhez, az Atyához járulsz, miközben magadban gondolatban ezeket a szavakat fogalmazod meg.” Tehát nem magadban és nem gondolatban, hanem fizikálisan, cselekedetben, mert a szó egy cselekedet. Hiszek Jézus Krisztusban! Ez lenne az üdvösség ima itt, de majd a mai napon is foglalkozunk még ezzel, mert benne van a mai tanításban, hogy ki kell mondani a Krisztusba vetett hitünket. Amikor valakivel találkozol, és az Úr felindít arra, hogy beszélj neki az Úrról, az első kérdés az, hogy: Hiszed-e, hogy Jézus feltámadt? Ha hiszi, hogy feltámadt, akkor azt is hiszi, hogy valóban meg is született. Ha hiszi, hogy feltámadt, akkor azt is hiszi, hogy él! Gyakorlatilag egy kérdéssel három kérdést teszünk fel. Ez olyan, mint amikor a samponra is rá van írva: három az egyben. Egy kérdést teszünk fel, és gyakorlatilag három dolog rejtőzik benne. Tehát a bűnös természetünket, a belső emberünket Isten megújítja, a hústestünk kívánságai viszont megmaradnak.

A 13. oldalon: Megváltás, amelyet a Jézus Krisztusba vetett hit egyetlen lépésével elnyer – ez idáig helyes. És folytatja: nem veszítheted el! Egyetlen lépés, hogy megvalljuk Jézus Krisztust életünk Urának. És az üdvösségima bizony hiányzik. Mert nem biztos, hogy egy ember, aki életében először találkozik egy keresztény irodalommal, ebből ki tudja hámozni azt, hogy neki meg kell vallania Jézust élete Urának. Az igyekezet jó és szép, és Rád bízunk ezt, Uram, és kérjük, hogy add ezeknek a szerkesztőknek, vagy akik ezt készítik, add a szívükre, hogy ezt bővítsék ki az Ige szerint, mert a Róma 10,9-ről nincs benne szó.

Köszönjük az Úr Jézusnak és a Szent Szellemnek az erejének, hogy jelen van és velünk van. Ma nagyon sok gyógyító ajándék van már működésben, nyakizomban, forgóban, fogászati területen. A hit kezével nyúljatok ki, és vegyétek el! A szívre, a fülre van gyógyító kenet. Oda is tehetitek a kezeteket a problémás testrészsre, mert saját magadért is imádkozhatsz kézzel. Bokában, homlokban... Nem tudom, mi van a homloknál. Vagy homloküreg-probléma, vagy valami más. Belekben működési rendellenességek szűnnek meg, működésbeli helyreállítás történik. Combban történik valami, lehet az erekben, visszerekben. Nagyon sok helyen működik az Úr, és ezt köszönjük Neki.

Köszönjük, hogy itt vagytok, és van kinek prédikálni. A múlt héten a szavak fontosságáról szóltunk, ma pedig a szavak erejéről. Ez is olyan téma, mint a hatalom, hogy gyermekkorban kellene tanítani a fiataloknak. Egy biztos, hogy az életedben semmi nem fog megváltozni addig, amíg nem veszel teljes hatalmat a szád felett. Mindenki szeretne valamilyen területen változást, de addig nem jöhet elő a változás, amíg az orrunk alatti nyílást nem helyesen használjuk. Ez egy alapszabály. A szánk gyakorlatilag egy vetőgép, mert a szavak is magok, és nem mindegy, hogy a vetőgéppel mit vetnek a földbe. Nem mindegy, hogy a szánkkal, mint vetőgéppel mit vetünk el. Ennek a fontosságáról, a szavak fontosságáról igazából az emberek nem sokat tudnak, ezért nagyon könnyen át is siklanak felette, és csak legyintenek, hogy mondj, amit akarsz, hagyj engem békén!

Nagyon fontos tehát az, hogy min időzünk gondolatban. Nagyon fontos, hogy miről elmélkedünk. Az időzés alatt azt is kell érteni, hogy mit nézünk a tévében, mit olvasunk az újságban. Világi, lehúzó dolgokat, vagy pozitív, építő dolgokat. És erről, ugye, természetesen az ember automatikusan elkezd gondolkodni, elmélkedni. Tehát nagyon fontos az, hogy min időzünk, miről elmélkedünk, mert amiről gondolkodunk, az fog hozzánk jönni. Amiről gon-

dolkodunk, az a hitünkkel fog válni. És ami a szívünkben a hit, az meg ki fog buggyanni a szánkon, és ami kijön a szánkon, az jön valóságba. Tehát ez egy összefüggés, egy láncreakció.

A gondolat, a hit, a kimondott szavak, és az életünk minősége, ez így szervesen összefügg. A gondolatainkat előbb-utóbb kimondjuk, és azok a gondolatok, amik kijönnek a szánkon hangok formájában, azok tükrözik a hitünket. A világ miről beszél? A válságról, a problémákról, a katasztrófákról, pénzhányról. Néha a keresztények is erről beszélnek, és ez gyakorlatilag ránk is hatással van valamilyen mértékben. És amikor észrevesszük magunkon, hogy hoppá, eltértünk az igei vonaltól, az igei beszédétől, akkor ki kell magunkat igazítani és egyenesíteni. „Uram, bocsánat, visszaállok a megfelelő vágányra!” Tehát a szavak magok, soha ne felejtjük el! A magok pedig megfelelő körülmények között idővel mindig kikelnek. Ezért nem mindegy, hogy valami szép, nemes magot vetünk el, kinemesített magot, vagy pedig bogáncsmagot. Nem mindegy a termés tekintetében.

Lapozzunk el a Jakab leveléhez, az első fejezetre! Vannak az életünkben hiábavaló dolgok, ami azt jelenti, hogy semmire sem jó, haszontalan, értelmetlen, mert a hiábavaló dologgal elfecséreljük, akár az időnket, akár a pénzünket. És igazából Isten előtt nekünk jó sáfároknak kell lennünk. Még az időnk tekintetében is, és a hiábavaló dolgok nem fognak hozni gyümölcsöket. Tehát Jakab levelében az első fejezetben a 25-26-os vers:

Jakab 1,25–26.

25. De aki belenéz a szabadság tökéletes törvényébe és meg is marad abban, és nem feledékeny hallgatója, hanem cselekvője is annak, az áldott lesz cselekedeteiben.

26. Ha valaki istenfélőnek tartja magát, de nem fékezi meg a nyelvét, hanem megcsalja a maga szívét, annak hiábavaló az istenfélelme.

Itt szerepel a hiábavaló szó. Vannak hiábavaló dolgok. Lehet olyan keresztény, aki szorgalmasan gyülekezetbe jár, lehet neki otthon sok könyve, sok tanítása, ismerheti az énekeket és kívülről fújhatja, de ha a szájával elvétí, akkor gyakorlatilag az ő cselekedete nem más, mint egy vallásoskodó cselekedet, mert nincs gyümölcse. Ezek a hiábavaló dolgok. Ugyanis amikor az istentisztelet után a következő nap a keresztény úgy beszél, mint a hitetlenek, és az elkövetkezendő hat napban, akkor gyakorlatilag magát csalja meg. Becsapja saját magát.

Még sok évvel ezelőtt történt a következő, nem is szolgáltunk még, 1996-97 környékén. Amikor az ember megismeri az Urat, nagy tűz gyullad a szívében, és mindent szeretne bepótolni, amit az elmúlt évtizedekben kihagyott. Nagy tűz volt a szívemben, hát hogyan kerülhetnék én egy imaközösségbe? Aztán adatott egy közeli városban egy lehetőség, elmentem egy házhoz, egy imaközösségbe. Imádkoztunk, elővettük a kék imakönyvet, a zöld imakönyvet, és amikor vége volt az imakörnek, akkor mindenki elkezdett beszélni: jaj, de szúr, jaj, de hasogat, jaj, de fáj, nem tudom mi lesz velem! Erről szól ez az Ige. Hiábavaló volt az a fél óra vagy óra imakör, mert utána a szájukkal lerontották azt, amit felépítettek előtte. Ezt követően saját magunk hoztunk össze egy imakört az otthonunkban. És nem is tudom, hogyan történt, de dicsőség Istennek, Isten hozott oda embereket. Még olyanokat is hozott az ismeretségi körből, akik nem tartoztak az egyházunkhoz. És ott, biztos vagyok benne, nagyon sok üdvösség született, amit utána kimondtunk, arra vigyáztunk. Mert ilyenkor az ember még hátulgombolós keresztény. A szívünkben valahol éreztük, hogy nem szabad az ellenkezőjét mondani. Nagyon sok keresztény ott hibázta el, hogy imádkozik, imádkozik, időt fordít az Úrra, meg tanul is még, de utána az ellenkezőjét mondja ki, lerontja az imáit. Utána csodálkozik, hogy nincs előrehaladás. Ez egy sarkalatos pont.

Nagyon sokszor hallom a pesti központunkban, hogy nem az határozza meg az életedet, vagy a gyógyulásodat, amikor kiállsz egy gyógyító sorba. Nem az a meghatározó, hogy a pásztor imádkozik érted. Hanem az, hogy az ima után hogyan beszélsz, milyen magot vetsz a továbbiakban. Lehet hálát adni Istennek, hogy köszönöm a gyógyulásomat, a szabadulásomat, az áttörést a vállalkozásom felett, az anyagi életem felett, holott még nem látja az ember. De ezek a hit szavai. Vagy pedig lehet arról beszélni, hogy lefelé megyünk a lejtőn.

Lapozzunk a Római levélhez a 10. fejezethez. Ez a rész kapcsolható az előző tanításhoz is, itt is van egy olyan, amikor ki kell mondani valamit. Tehát Római levél 10. fejezet 8–10-ig.

Róma 10,8–10.

8. De mit mond? Közel van hozzád az Ige (Rhema), a szádban és a szívedben van: azaz a hit beszéde, amelyet mi hirdetünk.

9. Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, üdvözülsz.

10. Mert szívvel hiszünk a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre.

Azzal kezdi, hogy közel hozzád az Ige. Miért van közel hozzád? A múlt héten erről beszéltünk, ugye? Hogy Isten az Igét adta nekünk. A szánkba adta. Az Ige a sziklazúzó pöröly (kalapács). Az Ige a kétélű kard. Isten Igéjében erő van. Isten Igéje felkent. Ezért, amikor valamilyen probléma van, vagy az ember csak gyengének érzi magát, vegye elő az Igét! Vagy írott formában, vagy hanganyagban, csak az Ige menjen. Láss a szemed, olvasd, mondd ki, halljad vissza, mert a kenet elkezd dolgozni, és a kenet fogja a szabadulást meghozni! Isten itt azt mondja, hogy az Igét nekünk adta. A szánkba adta. De amikor táplálkozunk az Igével, akkor gyakorlatilag a szívünkbe építjük be, és onnan fog előjönni.

Amikor még fiatal keresztény voltam, mindig úgy vágytam arra, hogy mikor fog előbuggyanni belőlem az Ige. Általában akkor van rá nagy szükség, amikor valami hirtelen hatás ér. Az embert éri egy kisebb baleset, vagy valami ehhez hasonló, és akkor nem a félelem szavának, hanem automatikusan az Igének kell kibuggyanni a szánkából. Siófokon az egyik keresztény tett egy bizonyoságot arról – sok évvel ezelőtt –, hogy szedte a cseresznyét. Amikor tele lett a vödör, ami lógott a kampón, leszakadt a gyenge ág. És a vödör elindult lefelé. Hogy ne kelljen még egyszer összeszedni, ráparancsolt a vödörre, hogy az essen talpra! Mert a hit szavát szólta. Tehát elértünk egy olyan szintre, amikor nem a félelem vesz uralmat felettünk, hanem rögtön elkezdünk a körülmény felett hatalmat venni.

Sanders pásztor is mesélt egy történetet, egy bizonyoságot. Valamilyen komoly sérülés ért valakit, egy kiálló vasba beverte a lábát. Biztos, hogy fájt neki, biztos, hogy az ördög hozott gondolatokat, hogy na, most már neked véged, nem tudsz lábra állni, meg eltörött, és mindenféle ehhez hasonlót. Felállt, és a hit szavát szólta: ez rendben van! Ez a láb tökéletes! Nem engedte meg, hogy ajtót nyisson a helytelen gondolkodásával és a szavaival az ördögnek, és tökéletes volt minden. Vagy amikor valaki elesik: jaj, mi tört el? Nézzük csak meg! – és végigtapogatja magát! Ki kell jelenteni hitben: minden rendben van! A csontjaim épek, a testem teljesen tökéletes! Ezek a hit szavai.

Látjátok-e ezekben a felolvasott Igékben, hogy a szív (a belső emberünk, a szellemünk) és a szánk összefüggésben van. Azt mondja az Írás, hogy az Ige a szádban és a szívedben van. A szívünkől jön elő, amit úgy nevezünk, hogy a hit beszéde. A hit beszéde a hittel mondott szavak. Krisztus Teste, a Gyülekezet sok helyen elvétette, mert külön ugyan tanítottak a szívben levő hitről, arról, hogyan kerül a hit a szellemünkbe. A Biblia mondja, hogy a hit hallásból származik, tehát hallani kell az Igét, hallani kell a tanításokat, ez rendben van. Arról is tanítottak, hogy a száznak milyen fontos szerepe van, mert a száj szólhat rosszat, szólhat jót, de a kettő összefüggéséről nem tanítottak, illetve arról nem, hogy mit kell kimondani.

Ennél a zöld kis füzetecskénél is, én azt hiszem, hogy egyetértünk abban, hogy az nincs benne, hogy ki kell mondani azt: Jézus, költözz be a szívembe! Legyél az életem Ura! Megvallak Téged Úrnak az életem felett. Ezt ki kell mondani! Kenneth Hagin ezt az üdvösségimát, amit mi használunk, ezt az Úr Jézustól kapta, közvetlenül. Nagyon szépen le van írva ebben, hogy mit hiszek. Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia. Hiszem, hogy Ő meghalt. Hiszem, hogy feltámadt. Azt is, hogy miért: hogy igazként állhassunk Isten elé. És akkor megkérjük, hogy legyen az Urunk, a Gyógyítónk, a Megváltónk. Utána meg is valljuk, hogy Ő az Urunk ettől a perctől kezdve. Őt tesszük Úrnak az életünk felett. Ez az a pont, ahol megint csak ki kell mondani valamit, és a száznak van itt nagyon fontos szerepe.

A beszéd is egy cselekedet. Amikor az Ige arról ír, hogy a hitnek cselekvői legyünk, akkor nem csak a jó cselekedetekről van szó, hogy valakinek vigyünk egy kiló lisztet, hanem a szavaknak, az Igének a megvallására is vonatkozik ez. Tehát a megvallások, amit olvasunk, elimádkozunk a kék és a zöld imakönyvből, azok igei megvallások, azok a hit-cselekedetek.

Amikor az ördög próbál valami hazug tünetet hozni, akkor is a hit-cselekedetével mész ellene, mert megmondod, hogy ördög, meg van írva. Jézus is így tette, ugye? Azt mondta: meg van írva. Te is elmondod: meg van írva az 1Péter 2,24-ben, hogy Krisztus sebeivel gyógyulást nyertem. Én ezt elfogadtam, én ezt birtoklom, úgyhogy ez a tünet nem más, mint hazugság! Nem lehet más, csak hazugság! Akkor szólhatsz az ördöghöz: Ördög, szedd össze a cókódokat, és takarodj az életemből! Ezeket a hazug tüneteket is vidd magaddal, mert én a csomagszállítót nem írom alá! Sokszor küldözgetnek különböző küldeményeket, könyveket, még ha nem is rendel az ember. Ha aláírod a szállítót, akkor a tiéd. Ha nem írod alá, akkor megy vissza a feladónak. Úgyhogy hazug tünet, vissza a feladónak! A pokol terméke ez a tünet, ez a betegség, mert a mennyben ilyen nincs! Én pedig Isten gyermeke vagyok, a mennyhez tartozom. Magyarazzátok el, mert tudjátok, amnéziás. Elfelejté.

Utána szólhatsz a testedhez: Test, engedelmeskedj az Igének! Tehát az 1Péter 2,24 szerint megparancsolom, hogy tökéletesen működj, és a hazug tüneteket pedig tagadd meg! Rázd le magadról! Ez a hit imája. Amikor a hit szavait szóljuk, akkor gyakorlatilag eloldjuk, azaz kiárasztjuk a hitünket. És egy ilyen imádság, amit most példának elmondtam, ezzel Isten erejét engedjük, hogy áradjon, mert a hitünk engedi meg, oldja el, árasztja ki Isten erejét. Amíg kitartunk a hitünkben, addig tud Isten működni és munkálkodni az életünkben. Amikor viszont feladjuk, nagyon sok betegnél ez sajnos előfordul – ezt gondolom, a kórházi szolgálat tapasztalja is –, akkor gyakorlatilag azzal Isten erejét megállítják. Saját maguk ezt nem tudják, tudatlanul teszik, de ez történik.

Azt hiszem, az egyértelmű, hogy amit Isten kimondott a teremtéskor, az megvalósult. Ha rögtön a Biblia első lapjára megyünk, látjuk, hogy Isten azt mondta, legyen ez, legyen az, legyen élet a földön, legyenek növények, legyenek állatok, és meglett. Ne felejtsetek el, hogy Isten bennünket saját képére és hasonlatosságára teremtett! Tehát amit te kimondasz, annak is meg kell lennie. Két héttel ezelőtt volt arról szó, hogy ha hiszi, hogy megtörténik, meglesz neki. Ilyen hozzáállással valld meg hitben a dolgaidat!

Van egy érdekes dolog. Azt hiszem, a múlt héten olvastuk azt az Igét, hogy a szánkban lévő Ige a kétélű kard, és a kétélű karddal kétfelé lehet suhintani. Jobbra is, meg balra is. Mindkét irányba visz, és vág. Vágja az ellenséget. A héberben a száj szó egyenlő a karddal. Tehát ugyanaz a héber szó egyaránt száját is meg kardot is jelent. Nem véletlenül írja a Zsidó levélben az Ige azt, hogy kétélű fegyver van a szánkban. Hogy is volt a Jelenésekben az az Ige? Hogy az Úr Jézus, amikor visszajön, akkor kétélű fegyver jön ki a szájából. Valami ilyesmi volt, mert a két Igét párhuzamban vizsgáltuk. Amikor Isten kimondott valamit, az mindig megtörtént. Amikor te elrendelsz valamit – a hatalomról már többször tanultunk –, bármit elrendelsz, akkor vedd úgy, hogy a szádból az Ige, mint kétélű kard jön ki. Tudjátok, az őserdőben hogyan mennek az emberek? Viszik a bozótvágó kést, nem tudnak másképp közlekedni. Utat vágnak maguknak. Az Ige is, amikor megvallod, amikor kimondod, utat vág, mint a bozótkés az őserdőben. Amit elrendelsz, amiért imádkozol, hidd, hogy megtörténik! Ez egy fontos kulcs. Visszamegyünk a Jakab leveléhez.

Jakab 3,2.

2. Mert mindnyájan sok dologban vétkezünk. Ha valaki beszédben nem vétkezik, az tökéletes ember, képes az egész testét is megzabolázni.

Azt mondja az Ige, ha tudjuk uralni a szánkat, az a testünkre is kihatással lesz. Azaz a testünket is tudjuk uralni, mert tudjuk, hogy a testünknek vannak kívánságai. Ezt a Galata levél 5. fejezetében találhatjuk meg. A szavaink az egész testünkre kihatással vannak: a vérnyomásra, az ízületekre, az étvágyunkra és mindenre. Nagyon fontos ezt tudni, és oda-

figyelni, hogy miről is beszélünk. Mi lesz akkor, amikor az ember elkezd panaszkodni? Az egészsége még jobban romlik, mert arról beszél, amit érez, és nem arról, amit az Ige mond. A világi ember biztos, hogy így teszi. Ha valaki bemegy egy ingoványos területre, egy lápos területre, és egy helyben elkezd topogni, biztosan elkezd szép lassan lesüllyedni. Ha valaki ilyen helyen jár, az ismeri, hogy ott gyorsan kell menni. Mert annyit még kibír az a láb, hogy éppen elfut rajta az ember, de azt nem bírja ki, hogy megálljon, vagy toporogjon egyhelyben. A filmekben láttunk ilyen helyzeteket biztos.

Sanders pásztor figyelmeztette az imaharcosokat, mert ők is elvéthetik, mondván, hogy én milyen sokat imádkozom! Elvéthetik olyan szempontból, hogy nem azt kapják meg, amiért imádkoztak, hanem amit utána beszélnek. Tehát ha az imát követően az Igével és az imával ellentétesen beszélnek, a láthatókról beszélnek, akkor az imát hatástalanították. Az mellé nem tud odaállni az Úr Jézus, és nem tudja támogatni. Nem szabad a szavak fontosságát könnyedén venni. Kerülnünk kell a kudarcral teli szavakat, kerülnünk kell a vulgáris szavakat, mert azok lefelé visznek. Nem a kudarc szavait kell szólni, hanem a hit szavait! Ami az Úr időzítésében van – ezt nagyon hangsúlyozom –, akkor viszont meg kell lépni. Nem egy ilyen dolgot hallottunk Sanders pásztorától is, hogy például az épületvásárlásoknál, vagy a felújításoknál, különböző technikai eszközök beszerzésekor figyelni kell az Úr időzítésére, hogy mikor kell meglépni.

Lapozzunk el a Máté 5,44-hez, mert újabb világosságot adott az Úr. Mi ott tartunk, hogy a szavainkkal szólhatunk pozitív dolgot, és szólhatunk negatív dolgot. Szólhatjuk a győzelem szavát, és szólhatjuk a kudarc szavát. Rajtunk múlik, a mi döntésünktől függ, hogy mit szólunk. Előtte még hadd mondjam el, hogy amikor az áldás szavait szóljuk – mert szólhatjuk az átok szavát is –, akkor gyakorlatilag azon a területen Istennek adunk hozzáférést. Tehát ha valaki a gyógyító sorba nem gyógyulásért áll ki, hanem csak áldásért, vagy csak járunkelünk, találkozunk egymással és csak úgy mondjuk „áldjon meg az Úr”, ilyen lazán; vagy az interneten is zárómondatnak nagyon sokan odaírják, hogy áldjon az Úr – gyakorlatilag ilyenkor Istennek adunk egy hozzáférést a másik felett, akit megáldunk. Ehhez adta az Úr a Máté 5,44-et, ezt nézzük csak meg.

Máté 5,44.

44. Én pedig azt mondom néktek: Szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnek, és imádkozzatok azokért, akik háborgatnak és üldöznek titeket.

Innentől kezdve még világosabb lett a számomra, hogy miért fontos az ellenségeinket is megáldani. Mert ha áldást vetünk, természetesen áldást is fogunk aratni. Ez idáig is tiszta volt, de ha az ellenségemet megáldom, akkor Istennek adok hozzáférést ahhoz, hogy munkálkodjon az életében, és sínre tegye, visszafordítsa a helyes útra, az áldások területére, hogy ne a védőernyőn kívül legyen. Ez egy nagyon-nagyon fontos megértést ad a számunkra. Amikor megáldunk valakit vagy valamit, akkor Istennek adunk ahhoz hozzáférést. Ha megáldjuk az ételünket, Istennek adunk hozzáférést, ha netán volt benne szalmonella, akkor az eltűnik. De bármilyen területről beszélhetnénk.

Ha van valahol egy vezető felettünk, mert Isten mindenki fölé helyezett vezetőket, és nem úgy végzi a munkáját – kicsit ellenszegülő vagy lázadó, nem törvénytisztelő –, akkor áldjuk meg őt, mert akkor Istennek adunk hozzáférést felette. Megint beugrik egy másik Ige a Timótheus leveléből, amikor Isten azt mondja, hogy imádkozzunk a vezetőkért, a hatalmi pozícióban levőkért, a méltóságban levőkért, az előljárókért. És ebbe bele kell érteni az egyházban levő előljárókat, meg a világban levő előljárókat is. Mert ha megáldjuk őket, akkor Isten tud az életükben munkálkodni. Ez egy hatalmas megértés, ugye? Köszönjük az Úrnak!

Visszatérünk az eredeti vonalhoz. A tudatlan ember mit mond? Hogy az én szám az én hatalmamban van, és azt mondom ki veled, amit akarok! Ez igaz, csak nem tudja, hogy ennek

nagy ára lesz. A Példabeszédek 18,21-et tekintjük. Isten a Biblián keresztül bennünket utasít, hogy a szánk felett őrködni szükséges. Azt is megmondja, hogy mire használjuk a szánkat.

Példabeszédek 18,21.

21. Mind a halál, mind az élet a nyelv hatalmában van, és amiképpen ki-ki szeret azzal élni, úgy eszi annak gyümölcsét.

Egy másik Ige azt mondja, hogy: Ugyanabból a forrásból fakadhat-e édes és keserű? A szánkából. Attól függ, hogy kordában tartjuk azt, fegyelmezzük, vagy szabadjára engedjük. Tehát őrködnünk kell a kimondott szavaink felett a saját érdekünkben, mert nem mindegy, hogy majd mit aratunk le. Mi határozhatjuk meg, mi választunk, mi döntünk szinte naponta, hogy vigyázunk a szánkra, vagy gyeplő nélkül engedjük, hogy bármit megtegyen. Csak akkor számolni kell a következményekkel. Mindezeket a fontos dolgokat, hogy a szánkra hogyan kell vigyázni, hogyan kell használni, ezt gyerekkorban kellene már tanítani. Ti megtehetitek, ahol vannak még apróbb gyermekek. Vagy ha nagyobbak, akkor is, ha hajlandók figyelmeztetni az Úrnak az Igéjére. Visszamegyünk a Máté evangéliumhoz.

Máté 12,36–37.

36. De mondom néktek: Minden hivalkodó beszédért, amit beszélnek az emberek, számot adnak majd az ítélet napján.

37. Mert a te beszédedből ismertétel igaznak, és a te beszédedből ismertétel hamisnak.

A szavaink elárulnak bennünket. Ha valakivel elkezdünk beszélni, azonnal tudjuk, hogy a másik hol tart hitben, mert a szavai elárulják. Azonkívül, hogy a szavak elárulnak, a szavaink emlékkönyvbe kerülnek feljegyzésre. Ezt nem olvassuk el, de a Malakiás 3,16-ban megtaláljátok, hogy a szavaink emlékkönyvbe vannak felírva. Rögzítésre kerülnek a szavaink. A beszédünk árulkodik, hogy igaz dolgot, vagy hamis dolgot beszélünk. A szavaink árulkodnak, hogy hitet szólunk, vagy félelmet szólunk. A hit kiül az arcra, a félelmet meg sok esetben látni az emberek szemében. Gyakorlatilag az arcunk egy tükör a másik ember számára.

Az is igaz, hogy te vagy a saját életednek a kovácsa, de ha Jézust elfogadtad életed Urának, az életed kovácsának, akkor szükséges lenne, hogy alávedd magad neki. És amit Ő mond, azt tedd, és azokat a szavakat mondd ki, amit Ő mond! Semmi mást, mert akkor csak áldás jön ki a szánkából. Amikor igeileg beszélünk, az Igével összhangban szólunk, azzal ajtót az ellenség előtt, az ördög előtt zárva tartjuk.

Egy másik felismerés, hogy a szavaink kulcsok, mi szabályozzuk, hogy az ajtó zárva legyen, vagy nyitva legyen. Ezt a kulcsot mindenki saját maga használja az életében. Ha még eddig nem jött rá, hogy esetleg rosszul, akkor itt az ideje felismerni. Akkor tudjuk birtokolni az áldásokat, a szent védelmet, a mennyei ellátást, amikor az Ige vonalában gondolkodunk, azzal összhangban beszélünk. Mert ekkor az ajtó a sötétség felé zárva van, a világosság felé meg nyitva van. Nagyon fontos kulcs a kimondott szavaink. Ne feledjük el, hogy a világban ott van az ellenség! Az Ige azt mondja, hogy körbe-körbe szaladgál a földön, és keresi, hogy kit nyelhet el, kinél van nyitva az ajtó. (1Pét. 5,8) Ahol talál egy rést, ott be is surran. És akkor mit tesz az ördög? A gondolatokkal és érzésekkel kezd el bombázni.

Ezek nagyon nem fontos dolgok! Ezért mondja Isten Igéje, hogy a gondolatokat meg kell vizsgálni, hogy honnan származnak. Istentől, az ördögtől, vagy netán a saját elménkből, és ami nem igei, azt le kell rontani. Nem szabad, hogy fészket rakjon az elménkben a helytelen gondolat! Az érzésekre sem szabad hagyatkoznunk, mert azok is félrevisznek. Valaki azt mondhatja, hogy én nem tudom szeretni Kis Pista Jóskát, mert nem érzem, hogy szeretni kellene! De a szeretet nem egy érzés, hanem cselekedet. Kaptunk egy parancsot, hogy szeressétek a többieket, mindenkit, mint a felebarátunkat. (Mát. 5,44) Nincs benne az Igében, hogy csak akkor, ha úgy érzed, hanem ez egy állandó parancs. És ha Istent szeretem, akkor engedelmeskedek az Ő parancsolatának. Az ördög ezekkel a gondolatokkal és érzésekkel azt akarja elérni, hogy te a halál szavait, a pusztulás szavait és a kudarc szavait szóljad. Mert amikor már rá tudott venni erre, ezzel saját magad kinyitottad az ajtót a sötétség felé, akkor az

egész hadseregével be tud jönni, és pusztulás lesz a vége. Tehát ezzel a negatív gondolkodással és pusztító szavakkal hozzáférést adunk az ördögnek, mert rossz ajtót nyitunk ki. Az északi ajtót nyitjuk ki, onnan mindig hideg jön, meg vihar.

A szavaink magok. Nem mindegy, hogy valami nemes magot vetsz, vagy tövises bogáncsot, kórót. Ha mégis előfordulna az, márpedig előfordul mindannyiunkkal, hogy időnként rossz magot vetünk, akkor van rá orvosság. Módozban áll az oldás-kötés hatalmával azt a rossz magot megkötni, megsemmisíteni, megtiltani, hogy kikeljen, azaz elátkozni. Úgyhogy időnként nem árt, ha az ember azt mondja, hogy ha valami rossz magot vetettem, akkor azt most lekaszálok, vagy legyomirtózom ezeket.

Máté 15,11. 17–18.

11. Nem az fertőzteti meg az embert, ami a szájon bemegy, hanem ami kijön a szájából, az fertőzteti meg az embert

17. Mégsem értitek-e, hogy minden, ami a szájon bemegy, a gyomorba jut, és az árnyékszékbe vettetik?

18. Amik pedig a szájból jönnek ki, a szívből származnak, és azok fertőztetik meg az embert.

Tehát a szavak, amit kimondunk, lehetnek áldóak. És ahogy az előbb említettem, ezzel Istennek adunk hozzáférést azon a területen, hogy munkálkodjon. De lehetnek a szavak fertőzőek is. A tollpárna történetét régen meséltem már. Volt egy lelkész, és azt mondták neki, hogy van a gyülekezetekben egy asszony, aki amikor elmegy az istentiszteletről, mindig téged szapul. Hogy nem jól prédikáltál, nem ezt mondtad, nem azt mondtad, mindig valami miatt kritizál. Egyszer a lelkész megkérte az asszonyt, hogy legközelebb hozza magával a tollpárnáját, és az istentisztelet után megkérte, hogy menjen fel vele a toronyba. Nagyon csodálkozott, hogy mi lesz a toronyban, de hát a lelkészének engedelmeskedett, és felment. Amikor odaértek a toronyablakhoz, akkor kérte az asszonyt, hogy tépje szét a párnát, és rázza ki a tollat a levegőbe. Megkérdezte tőle, hogy mit lát. Hát azt, hogy a tollak repülnek a kertekbe, utcákra, terekre, tavacskába, mindenfelé. Még mindig nem értette, mi itt a lényeg. A lelkész azt mondta neki, hogy most akkor légy szíves, szedd össze a tollakat! Megdöbbsent a hölgy, hogy hát ezt nem lehet összeszedni, mert elvitte a szél mindenfelé! Na, látod! Ezek a helytelen, kritizáló szavak, amit kimondanak az emberek, és amit te is kimondasz, a kritika, a viszálykodó szavak mennek szájról szájra, és nem lehet megállítani! Ezért eleve nem kell elindítani.

A szavainkkal valóban okozhatunk a másoknak nagyon jó perceket, mert megáldhatjuk őt, de meg is fertőzhetjük. Nagyon sok seb keletkezik így a szavak által. Nagyon sok emailt kapok mostanában én magam is, hogy ezzel az élelmiszerral vigyázzak, meg azzal óvatos legyek, meg ilyen adalék, meg olyan adalék van bennük. Mintha túlságosan figyelniük az élelmiszerek összetételét. Persze jó óvatosnak lenni, nem mondom, hogy nem kell. Pesten én is cukorral kínáltam a régi ismerőseimet, és azt mondták, hogy nem kérnek. Azt hittem, hogy a cukortartalma miatt, ezért mondtam, hogy ebben nincsen cukor. Azt mondták, hogy akkor meg azért nem kérnek belőle. Az Ige meg azt írja, hogy ha valami halálosat isznak a hívők, akkor meg nem árt nekik. Tehát van a keresztényeknél egy bizonyos túlzott óvatosság.

A másik oldalon pedig nem figyelnek oda, hogy a szavaikkal milyen nagy kárt okoznak. Tehát a kettő nincs egyensúlyban, mert a szavakkal fertőznek. Sokáig nem értettem ezt az Igét, amit az előbb olvastunk, hogy miért az fertőz, ami kijön a szánkából. Én a mosatlan gyümölcsre gondoltam, amit megeszünk, amin rajta vannak a kórokozók, a bacik. De itt szellemi dolgról van szó, hogy ami a szánkából kimegy, a helytelen szavak, a lerontó szavak. Ne feledjük el, hogy a szánk egy óriási fegyver, és ez a mi birtokunkban van! Felelősek vagyunk, hogy ezt a fegyvert hogyan használjuk úgy, hogy építő lövedékek hagyják el a szánkat, vagy pedig megsebesítő lövedékek hagyják el a szánkat. Nagyon nem mindegy!

Egy biztos, hogy minden a maga neme szerint terem, írja a Teremtések könyve. Isten úgy teremtett meg minden növényt, minden állatot, még az embert is, hogy a maga neme szerint

terem. A kígyóuborka kígyóuborkát fog teremni és nem kovászos uborkát. A paradicsomból is van több fajta, zöldbabból is van több fajta, uborkából is, paprikából is van több fajta, de minden a maga neve szerint terem. A paradicsomból is van nagy kerek, van paprika alakú, sárga és kockás paradicsom. Minden a maga neve szerint terem. A szavaink is aszerint teremnek, amilyen tartalommal töltjük meg.

Máté 12,33–35.

33. Vagy legyetek jó fák, és teremjete jó gyümölcsöt, vagy legyetek romlott fák, és teremjete romlott gyümölcsöt; mert gyümölcseről ismerik meg a fát.

34. Mérgező kígyóknak fajzatai, mi módon szólhattok jókat, holott gonoszok vagytok? Mert a szívnek teljességéből szól a száj.

35. A jó ember az ő szívének jó kincseiből hozza elő a jókat; és a gonosz ember az ő szívének gonosz kincseiből hozza elő a gonoszokat.

Ha kinézünk az udvaron álló fára, a gyümölcseről meg tudjuk állapítani, hogy az körtefa, mert körtét terem. A szánkat elhagyó szavak is gyümölcsöt hoznak, de nem mindegy, hogy milyen. A nagy igazság, amiről ma már beszéltünk, csak más értelemben, hogy ami belül van a szellemünkben, az fog kijönni a számon. Ha az a dolog, amit kimondunk, nem az Ige vonalában van, akkor az fertőz. Különösen, amikor valakit erős ráhatás ér.

Amikor reggel a buszon, amikor mérsz a munkába, és rálépnek a lábadra, az egy erős hatás. Vagy az öledbe borítják a kávé, az is egy erős hatás. Akkor mi jön ki a szádon? Akkor lehet megtudni, hogy mi van belül. Benny Hinn azokkal, akik a csapatában vannak, akik dolgoznak a szolgálatában, szándékosan eljuttatja velük ezt a tesztet, hogy megtudja, hogy mi lakik a szellemünkben.

Ahhoz, hogy helyes dolgok legyenek a szellemünkben, helyes eledellel kell táplálkoznunk. Az étkezésnél is figyelünk arra, hogy ne egyoldalú legyen a táplálkozás, mert a helyes eledellel tud a szellemünk növekedni. Régen hallottam egy pesti tanításban, hogy volt egy huszonöt éves lány és úgy ment oda a gyülekezetbe, hogy ő haldoklik. Haldoklik, mert egyfolytában a fején volt a walkman, és az erőszakos heavy metál zenét hallgatta. Így az erőszak és a halál jutott be a szellemébe. Elmagyarázták neki a szavaknak a fontosságát. Megértette, és ez alapján cselekedett, letette ezt a romboló fajta zenét. Továbbra is a fején volt a walkman, csak már a tanítások kerültek a fülébe, és életben maradt. Tehát nem mindegy, hogy mit engedünk a szellemünkbe.

Nagyon-nagyon kell vigyázni arra, meg kell szűrni, hogy mit fogadunk be! Mert tudjátok, a madárfióka, akinek csak annyi ereje van, hogy a csőrét kitátja, amikor hozza a madármama a kukacot, ő nem tudja megvizsgálni, hogy az a kukac permetes vagy nem permetes. Bizony, sajnos az ember lát ilyet, amikor megmérgezi a szülő a fiókáját ilyen formában, akkor az ugye ki is veti magát a fészekből, és vége az életének. Tehát nekünk kell annyi világosságunknak lennie, tisztánlátásunknak, bölcsességünknek, hogy amit magunkhoz veszünk, azt vizsgáljuk meg, hogy az Ige vonalában van-e, vagy azzal ellentétes.

Van egy kiváló imádság, ami a mai tanításhoz illik, a zöld imakönyvben a 29. oldalon, az újban a 22. oldalon, az a címe: Örökösök a kimondott szavaim felett. Köszönjük, Uram! Ennyi volt a mai menü, és hisszük, hogy használt mindannyiunktak.

Imádkozni fogunk értetek. Kezünket tesszük a hozott kelmékre, szövegre, Jézus nevében. Köszönjük, drága Úr Jézus, a bevezetett munkádat, a szent véraldozatot. Köszönjük, Uram, minden csepp véredet, amely értünk kiontatott. Hálát adunk, hogy kifizetted a szabadulásunk árát! Köszönjük, hogy szabadok vagyunk! Köszönjük a drága kenetet, a Szent Szellem erejét, amit most kiárasztunk, és a kelmékben, a szövegekben raktározódik, és eljut az otthonokba. A beteg testekhez érintve Isten ereje kiárad, megtöri az igát, megtöri a hazug tüneteket, megtöri a betegséget, kivezeti azokat a testekből, és előjönnek a szabadulások a hit által. A Jézus nevében, ámen! Dicsérünk és magasztalunk Téged, Uram! Hitben járunk, és akikért imádkoz-

tunk, hittel azt valljuk meg felettük, hogy ők épek, egészségesek az Ige tükrében, a Jézus Krisztus szent nevében! Ámen.

A Hiszekegy imájára hívunk meg benneteket, de mi Pál apostol levele alapján mondjuk el. Pál apostol pedig azt írja, hogy aki a szívében hiszi, és a szájával kimondja, hogy Jézus Krisztus meghalt, feltámadt, és megkéri Őt, hogy legyen az élete Ura, akkor újjászületik a belső embere, a szelleme, és üdvösséget nyer. Így hangzik az imádságunk: Teremtő Istenem! Válaszolva a hívásodra, Eléd állok, és fennhangon, hittel imádkozom a Hiszekegy imájának Pál apostol szerinti változatát: Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia, aki meghalt az én bűneimért, és feltámadt a halálból az én megigazulásomért. Én a krisztusi utat választom, és a szívemet megnyitom és átadom Neked. Megvallom, hogy Jézus a Megváltóm, Gyógyítóm, és Szabadítóm! A hittel elmondott imám által újjászülettem Krisztusban, és így teljes megváltást, üdvösséget nyertem. Az Ő szent vére megtisztított engem minden bűntől. Köszönöm, Úr Jézus, az örök életemet! Ámen.

* Az idézett Igék a KSZE revideált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi.
A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.

